

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Forpligtelsen til at svare Sjette- og Tiendepenge.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 614—15).

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Indhold tillige med Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes under Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C.) og dets Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov om Beskyttelse for Varemærker af 11. April 1890.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 614).

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

§§ 1—3 (se Tillæg A.) og Lovforslagets Overgang til 3die Behandling vedtoges uden formelig Afstemning.

Formanden: Da Indenrigsministeren i Øjeblikket er forhindret i at være til-Stede, forbigaar jeg foreløbig den paa Dagsordenen under Nr. 4 opførte Sag og gaar straks til Dagsordenens Nr. 5:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Adgang til Eihvervelse af Mortifikationsdom paa Servitutter m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 221 ff. Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer tillige med de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Der er stillet 4 Ændringsforslag, af hvilke jeg kan forbigaa de to første. Nr. 1 indeholder nemlig ikke andet, end hvad der allerede blev omtalt ved 1ste Behandling; det gaar ud paa Ombytning af en Bestemmelse i Lovforslaget med en anden, som Folkettinget vedtog, da Sagen i sin Tid forelaa for Rigsdagen. Nr. 2 er ret selvfølgelig. Det gaar nemlig ud paa, at Bestemmelsen om, at Bekendtgørelse eventuelt skal ske i „Berlingske Tidende“ og Stiftstidenderne, skal bortfalde, hvilket er begrundet i, at vi nu ere saa nær ved 1. April, da Statstidenden jo vil begynde at udkomme. Loven vil vel neppe, selv i heldigste Tilfælde, komme til at træde i Kraft før 1. April. Der er altsaa kun Anledning til nærmere at omtale Ændringsforslagene Nr. 3 og 4, der angaa et vanskeligt Punkt i Sagen, nemlig Spørgsmaalet om, hvor lang Tid der skal hengaa, inden Appel af en Mortifikationsdom efter nærværende Lovforslag skal være udelukket. I saa Henseende er det lykkedes Udvalget at opnaa Enighed med den ærede Justitsminister om de Regler, som have faaet Udtryk i de nævnte to Ændringsforslag. Disse Reglers Indhold er kortelig følgende: Naar Mortifikationsdommen er afsagt af en Kollegialret, altsaa af en Ret, der er beklædt af mere end een Dommer, skal Appelfristen være den sædvanlige, og Udslettelse af Servituten vil kunne finde Sted, saa snart den er udløben. Man er herved gaaet ud fra, at der vil haves fornøden Sikkerhed for, at alt det formelle er i Orden, og at Indstævningen er behørig, naar Undersøgelsen heraf er foretagen af fem Dommere, hvilket er det mindste Antal, der deltager i Voteringen i de kollegiale Retter, om hvilke der her er Spørgsmaal. Hvis Dommen derimod er afsagt af en enkelt Dommer, skal Appelfristen forlænges til 3 Aar efter Dommens Afsigelse, saaledes at den, som skulde være stævnet, men ikke er bleven det, har Adgang til i Løbet af tre Aar, efter at Dommen er afsagt, uden at søge Oprejningsbevilling, et appellere Sagen til højere Ret. Denne Frist kunde ganske vist adskillige af Udvalgets Medlemmer have ønsket noget forkortet, men da den